

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4180

за изменение в частта за разноските

гр. София, 10.06.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в закрито заседание на 10.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

като разгледа дело номер **12889** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 248 ГПК вр. с чл.144 АПК – за изменение на съдебно решение в частта на разноските.

Искането за изменение на решение № 1613 от 05.03.2020 г. в частта за разноските е заявено от жалбоподателя Г. Б. Б. , чрез адв.К. М. с молба, вх. № 9921 от 24.03.2020 г. подадена по електронен път ,поддържано с молба с идентично съдържание ,вх. 13 381 от 21.05.2020г. по описа на съда.

В същата се поддържа, че съдът неправилно е определил размера на адвокатския хонорар, подлежащ на възстановяване от ответника като се навеждат доводи, че размерът на адвокатското възнаграждение представлява половината от размера на уважения иск-300 лева.Ответникът не е представил списък с разноси,и присъдените му разноси в размер на 150 лева, са прекомерни и несъобразени с разпоредбите на чл.78,ал.8,чл.36 от ЗА и чл.25,ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Ответникът оспорва основателността на искането с писмен отговор от 27.05.2020 г.

Административен съд София-град, като се запозна с доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Молбата за изменение на съдебното решение в частта за разноските е процесуално допустима - предявена е в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, предявилата я страна е представила списък на разноските по чл. 80 ГПК, поради което по аргумент от нормата на чл. 80, изр. II ГПК е носител на правото да иска изменение на съдебното решение в частта за разноските.

Разгледана по същество молбата е основателна, но не по съображенията изложени в нея.

Наведените от представителя по пълномощие на ищеца доводи в молбата за изменение на решението в частта за разноските настоящият съдебен състав не споделя.

Предвид изхода на спора- частично уважаване на иска и по арг. от §6,ал.1 ПЗР на ЗИД

на ЗОДОВ обн.ДВ бр.94/2019г. подлежащите на възстановяване разноси на ищеца от ответника съдът е определил по чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, в приложимата редакция на текста обн. ДВ бр.43 от 2008г., действала към датата на образуване съдебното производство – 14.11.2019г. Съгласно посочената разпоредба, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разносните по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска.

Тъй като делото е образувано на 14.11.2019г. ответникът няма право на съдебни разноси по арг. §6,ал.1 ПЗР на ЗИД на ЗОДОВ обн.ДВ бр.94/2019г. и не е било дължимо присъждането им с решението.

Предвид изложеното молбата за изменение на решение № 1613 от 05.03.2020 г. частта на разносните, като основателна следва да се уважи и диспозитива на решението да се измени.

Така мотивиран,съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Изменя решение № 1613 от 05.03.2020 г. частта на разносните, като ВМЕСТО:

„ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Г. Б. Б.,ЕГН [ЕГН],със съдебен адрес [населено място], [улица],ет.1,ап.2 адв. К. М. обезщетение за претърпени имуществени вреди, в размер на 300,00 (триста) лева, причинени от незаконосъобразно наказателно постановление № 19-4332-007911/09.05.2019 г., издадено от началник група СДВР отдел „Пътна полиция“ към СДВР, състоящи се в направени от ищеца разноси по обжалване на същото наказателно постановление по н.а.х.д. № 8839 по описа на Софийски районен съд за 2019 г., ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от 300,00 лева, считано от датата на предявяване на иска (14.11.2019 г.) до окончателното изплащане на задължението, като отхвърля иска за разликата до пълния размер от 600,00 лева като неоснователен.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Г. Б. Б.,ЕГН [ЕГН],със съдебен адрес [населено място], [улица],ет.1,ап.2 адв. К. М. разноси по делото в размер на 10 (десет) лева .

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адвокат К. М. М. (личен № [ЕГН]) адвокатско възнаграждение, в размер на 150 лв. (сто и петдесет лева).

ОСЪЖДА Г. Б. Б.,ЕГН [ЕГН],със съдебен адрес [населено място], [улица],ет.1,ап.2 адв. К. М. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 150,00 (сто и петдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.“

ПОСТАНОВЯВА:

„ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Г. Б. Б.,ЕГН [ЕГН],със съдебен адрес [населено място], [улица],ет.1,ап.2 адв. К. М. обезщетение за претърпени имуществени вреди, в размер на 300,00 (триста) лева, причинени от незаконосъобразно наказателно постановление № 19-4332-007911/09.05.2019 г.,

издадено от началник група СДВР отдел „Пътна полиция“ към СДВР, състоящи се в направени от ищеца разноси по обжалване на същото наказателно постановление по н.а.х.д. № 8839 по описа на Софийски районен съд за 2019 г., ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от 300,00 лева, считано от датата на предявяване на иска (14.11.2019 г.) до окончателното изплащане на задължението, като отхвърля иска за разликата до пълния размер от 600,00 лева като неоснователен.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Г. Б. Б.,ЕГН [ЕГН],със съдебен адрес [населено място], [улица],ет.1,ап.2 адв. К. М. разноси по делото в размер на 10 (десет) лева .

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адвокат К. М. М. (личен № [ЕГН]) адвокатско възнаграждение, в размер на 150 лв. (сто и петдесет лева).

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.“

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ